

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af 17. alm. vurdering.

[Af Ivar Hansen (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 55. Fremsat 20/1 81. Første behandling 5/2 81. Betænkning 18/2 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Jeg skal blot sige, at socialdemokratiet ikke kan stemme for forslaget til folketingsbeslutning om at udskyde den 17. alm. vurdering. Hvis jeg havde været venstremand, hvad jeg ikke er, og dermed måske stået nærmere landbruget, ville jeg sige, at af hensyn til landbruget stemmer vi mod forslaget. Efter alle solemærker og statistikker at dømme vil landbrugene blive belastet med en mindre andel af den samlede grundskyld efter 17. alm. vurdering. Det vil sige, at man hjælper landbruget ved at stemme imod forslaget.

Ivar Hansen (V):

Venstre fremsatte for nogen tid siden her i folketinget sammen med det konservative folkeparti et lovforslag om indførelse af kontantvurdering. Jeg gør opmærksom på, at det var et forslag, der var meget betydelig interesse for i folketinget. Man kan vel ikke sige, at der kunne udledes et flertal for det, men det var i hvert fald meget tæt på. Da vi imidlertid måtte erkende i venstres folketingsgruppe, at der næppe ville være mulighed for at få et sådant forslag igennem folketinget nu, fremsatte vi vores forslag om udsættelse af 17. alm. vurdering, hvilket vi fandt var den eneste saglige og logiske konsekvens, hvis forslaget om indførelse af kontantvurdering ikke kunne samle flertal og gennemføres nu.

Man må nok sige, at som den offentlige debat er forløbet, og som debatten om vores forslag har været her i tinget, er det ud over alle grænser blevet dokumenteret, at der har været og er ganske mange saglige bevæg-

grunde for at vedtage denne udsættelse af den nye vurdering og dermed skaffe den fornødne tid til at forberede indførelse af kontantvurdering om et år. Jeg kan nævne usikkerheden omkring det nuværende værdiniveau, ændring i prioritetsforholdene, kort sagt et ejendomsmarked, der vel næppe i mange år har været så usikkert og så uensartet med hensyn til prisudvikling, som tilfældet er nu. Vi løber efter vores opfattelse en overordentlig stor risiko for nu at få gennemført en vurdering, hvis resultat vil være kritiserbart ud fra flere argumenter.

Jeg har selvfølgelig lagt mærke til, at der fra flere sider – nu sidst her fra talerstolen af socialdemokratiets ordfører, hr. Egon Jensen – er blevet sagt, at det i hvert fald af hensyn til landbruget nok ville være udmærket at gennemføre den nye vurdering som fastsat efter planen. Jeg vil gerne sige til hr. Egon Jensen og til andre partier, der går imod vores forslag, at hensigten med at fremsætte forslag om udsættelse af 17. alm. vurdering såmænd ikke har været at tækkes en eller flere grupper af ejendomsbesiddere her i landet. Jeg vil sige til hr. Egon Jensen, at det kunne man i højere grad sige om det regeringsforslag, der blev præsenteret for folketinget i forrige uge, om ændret værdigrundlag og vurderingsfremgangsmåde for de sociale boligsekskabers vedkommende. Forslaget fik da også en meget uvenlig behandling her i folketinget.

Hensigten med vores forslag har alene været at få et bedre vurderingsgrundlag for hele ejendomsmarkedet. Derfor håber vi, at folketinget vil besinde sig her i sidste minut ved anden og sidste behandling.

Hvis det viser sig, at betænkningen er rigtig – forstået på den måde, at der ikke er partier, der har ændret beslutning – og et flertal her i folketinget nu om lidt afviser venstres forslag, må vi overveje at fremsætte forslag i folketinget om at give kommunerne en større mulighed for, hvad angår fastsættelsen af grundskyldpromiller, at differentiere disse grundskyldpromiller, så man i højere grad har mulighed for at tilgodese eksempelvis erhvervslivet og for den sags skyld landbruget, som jo i forvejen er ude i betydelige vanskeligheder.

(Kort bemærkning).

Egon Jensen (S):

Jeg forstår, at hr. Ivar Hansen søger at bortforklare – det er også svært at bortforklare – at man, hvis man vedtog forslaget, ville gøre landbrugets vilkår ringere. Overgang til kontantvurdering ændrer ikke sagens realitet. Hr. Ivar Hansen har lagt mærke til, at finansministeren har stillet sig positivt over for at undersøge muligheden for en kontantvurdering. Til syvende og sidst skal pengene på en eller anden måde ind, og de penge, der skal ind, kommer landbruget til at bære en mindre andel af, hvis man gennemfører 17. alm. vurdering.

Jeg besinder mig og gør det på den måde, at jeg siger: vi stemmer imod og ønsker ikke, at landbruget skal have en større andel.

Keld Andersen (KF):

Når den konservative folketingsgruppe vil stemme for det beslutningsforslag, der her er til behandling, er det, fordi vi er enige med forslagsstillerne i, at der hersker meget stor usikkerhed omkring grundlaget for den kommende 17. alm. vurdering. Jeg vil endda tilføje, at vi også i den konservative folketingsgruppe finder, at der er et meget utilstrækkeligt grundlag for at foretage disse forvurderinger, som danner grundlaget for vurderingerne. Dels er der nogle meget vigende priser på ejendomsmarkedet, dels bygger statistiken, som forvurderingerne hviler på, på et meget ringe antal handler. Vi er bl. a. vidende om, at i visse egne af landet, hvor der har været foretaget forvurderinger, har der været få eller slet ingen handler. Der hersker meget stor usikkerhed, og der er et utilstrækkeligt grundlag for denne vurdering.

Jeg skal blot med henvisning til, hvad jeg allerede sagde ved første behandling af dette beslutningsforslag, sige, at den konservative folketingsgruppe vil stemme for forslaget.

Glistrup (FP):

I sit indhold er det foreliggende forslag fuldstændig en afskrift af fremskridtsforslag nr. L 123 af 12. februar 1980. At venstre har valgt den noget mere ubehjælpelige, usikre beslutningsform fremfor som fremskridtspartiet at fremsætte et lovforslag, skal selvfølgelig ikke på nogen måde afholde os fra helhjertet at meddele jastemmer til venstres forslag.

Vedrørende begrundelsen kan jeg i første række henvise til de meget udførlige synspunkter, der fremførtes fra fremskridtspartiets side ved behandlingen sidste forår, hvor det jo var rette tid at behandle et forslag om udskydelse af 17. alm. vurdering for ikke at få sat alle disse forberedelser i gang, som nu har virket igennem efterårshalvåret og de forløbne måneder af 1981. Men man må selvfølgelig sige: bedre sent end aldrig, og derfor hilser vi dette forslag velkommen.

Når man skal supplere de uførlige synspunkter, der blev fremsat fra fremskridtspartiets side sidste forår både i betænkningen, i bemærkningerne til lovforslaget og ved lovforslagets første og anden og tredje behandling, som foregik i foråret 1980, er det naturligt at knytte nogle kommentarer til den prisudvikling, som vi oplever i den periode, vi er inde i, og som vi senest har set i form af den oversigt over prisudviklingen, som er ført à jour til november måned 1980. Når vi får statistik visende ejendomssalg og ejendomspriser november 1980, må vi gøre os klart, at det reelt er handler, der er foregået i september måned, fordi det, der kommer ind, er det, der tinglyses i den pågældende måned. Der er altså gået nogle måneder yderligere, siden handlerne blev indgået.

Nu stiller man sig altså i ligningsrådet over for den opgave, at man her den 3. marts skal til at vedtage endelige principper og vurderingsniveauer for vurderingen pr. 1. april 1981, til trods for at man reelt er et halvt år bagefter – og et halvt år, som i allerhøjeste grad frembyder usikkerhed. Vi har jo ikke i mands minde – vi kan vel roligt sige: i det sidste halvthundrede år – oplevet, at ejendomspriserne har været vigende, sådan som de har været i perioden fra februar 1979. Tendensen har været stadig forstærket, og den seneste såkaldte novemberopgørelse understreger yderligere, at der er en sådan kraftig vigen.

Når situationen er den, at det hele forekommer så fuldstændig usikkert, og at vi fra folketingets side sætter ligningsrådet på en uriaspost, hvis vi ikke forkaster det, at vi skal have en 17. alm. vurdering pr. 1. april 1981, må vi simpelt hen drage den konsekvens, at det er menneskeligt umuligt at fastsætte nogle vurderingstal, som med nogen som helst rimelighed kan tillægges betydning for en 4 års periode fremover, således som en almin-

[Glistrup]

delig ejendomsvurdering er udtryk for. Det er simpelt hen udtryk for en overvurdering af de menneskelige muligheder og i for sig også EDB-maskinernes muligheder, for EDB-maskinerne kan jo ikke sige andet i deres output, end hvad der svarer til det input, der kommer fra menneskelig side. Den 1. april 1981 er en meget, meget uegnet dag at have som vurderingsdag.

Men herudover er det således, at der efterhånden over de senere år er modnedes en indstilling i folketinget, som går ud på, at man vedrørende vurderingen skal foretage en nok så kraftig ændring i forhold til det tilvante mønster. Det kontantvurderingsprincip, som vi kun var nogle få stykker der gik ind for for 3-4 år siden, har inden for de sidste år af 1970'erne faktisk fået så mange tilhængere, at man må forvente, der er et flertal for at gå over til et kontantvurderingsprincip. Når det er tilfældet, må det være det rigtige, at vi venter, til vi har fået vedtaget loven om kontantvurdering, således at den kan anvendes ved 17. alm. ejendomsvurdering, hvad enten den så skal komme den 1. oktober 1981, den 1. april 1982, eller hvornår det nu kan være det rigtige.

Der er meget stærke grunde til, at vi nu vedtager et kontantvurderingsprincip, for det nuværende vurderingsprincip betyder en yderligere diskrimination af dem, der anbringer deres midler aktivt - der anbringer dem i landbrugsejendomme, i fabriks- eller i landbrugsejendomme eller i andre faste ejendomme - i forhold til dem, der f. eks. køber statsgældsbeviser eller foretager anden passiv anbringelse. De sidstnævnte kan nøjes med at få deres værdier optaget til kursværdien, mens det princip, som vi følger, så længe vi ikke har vedtaget kontantvurderingsprincippet herinde, indebærer, at faste ejendomme reelt skal optages til en højere værdi end det, som er den reelle værdi af ejendommen, nemlig den værdi, som den har, som man siger, i almindeligt prioriteret stand. Det er et synspunkt, der ikke anvendes ved andre aktiver på formueopgørelsen eller ved andre aktiver i forbindelse med f. eks. arve- og gaveafgiftsberegning og alle de mange andre steder, hvor fast ejendoms værdi skal sammenholdes med andre aktivers værdi. Denne diskriminering mod den aktive kapitalanbringelse kan vi simpelt hen ikke være bekendt at fremture med, og derfor bør vi have gennemført kon-

tantvurderingsprincippet, inden vi kommer frem til at skulle iværksætte 17. alm. ejendomsvurdering. Det nødvendiggør yderligere, at vi vedtager det forslag, som vi nu har til behandling.

Det ville i og for sig også være naturligt, om man kunne komme det skridt videre, som i og for sig kun vil være en konsekvens af det, at man i forbindelse med vedtagelse af kontantvurderingsforslaget fik sat ind - hvad der har været forhandlet så mange gange nu i folketingets skatte- og afgiftsudvalg - at det passiv, som ejere af fast ejendom vitterlig har i form af den latente kapitalvindingsskat, også kan optages, således at vi kan opnå en fuldstændig ligestilling af faste ejendomme med, hvad vi har af vurderinger for andre aktiver.

Der er altså en lang række grunde, en lang række saglige hensyn, som taler for, at vi skal stemme for dette forslag. Deroverfor kan selvfølgelig slet ikke anføres det, som hr. Egon Jensen fremdrager: hvorvidt man skal lefle for den ene vælgergruppe eller for den anden vælgergruppe. Det må være aldeles bandlyst for enhver sagligt arbejdende politiker herinde nogen sinde at indlade sig på sådanne betragtninger som dem, hr. Egon Jensen fremførte: at man absolut skal lefle for, om en mand er i LO eller i landbrugsorganisationerne eller nogen som helst andre steder.

Al saglighed tilsiger, at man stemmer ja til dette forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre ønsker ikke at støtte det af venstre fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Vi tror ikke på, at landbruget som gennemsnit kommer i klemme med den nye vurdering. Der er intet i prisudviklingen, der tyder på det.

Vi er derimod meget mere betænkelige ved, hvad den nye vurdering kan medføre for parcelhusene, men vore betænkeligheder dér stammer fra indførelsen af det nye byggeretsprincip. Da både socialdemokratiet, fremskridtspartiet og venstre går ind for byggeretsprincippet, ville vi intet opnå ved at udsætte 17. alm. vurdering, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Bollmann (CD):

[Bollmann]

Som det fremgår af betænkningen, stemmer CD for en udsættelse af 17. alm. vurdering, for at der kan blive tid til at gennemføre kontantvurderingsprincippet, og fordi der er stor usikkerhed.

Det argument om landbruget, som flere har været fremme med, holder jo ikke. Hvis man vil tage hensyn hertil, kan man tage det alligevel, både ved at nedsætte amtsgrundskyldpromillen, hvad indenrigsministeren i øvrigt har bebudet, og ved at sige til kommunerne, at der ikke må ske stigninger i den kommunale grundskyldpromille i kroner og øre. Men det håber vi vi kan komme til at tale med regeringen om på et senere tidspunkt.

Som situationen er nu, finder vi, det er en god idé med en udskydelse som her foreslået af venstre.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti ønsker ikke at være med til noget, man næsten kan kalde en camoufleret straffeekspedition mod landbruget, hvad dette forslag sådan set vil være, idet, som det allerede er nævnt, jorden på landbrugsejendomme vil stige mindre, end den vil gøre på byejendomme. Derved vil landbruget efter den 17. alm. vurdering reelt få en lavere beskatning med hensyn til den kommunale grundskyldsskat. Derfor kan vi ikke være med til at gennemføre det af venstre fremsatte forslag.

På den anden side må vi også erkende, at der er visse uheldige virkninger af en 17. alm. vurdering og af vores vurderingsprincip i det hele taget, fordi man ikke vil gå ind for en kontantvurdering. Vi havde håbet, at ministeren klart ville have sagt: vi gennemfører 17. alm. vurdering på den betingelse, at vi ud fra denne prøver at gennemføre kontantvurdering. Det har kristeligt folkeparti ikke fået bindende tilsagn om.

For ikke at straffe landmændene vil vi ikke stemme for forslaget, men da der er noget, der er forkert, i det system, vi har, ønsker vi ikke at stemme imod. Derfor undlader vi at stemme.

Flygaard (DR):

Retsforbundet anlægger det synspunkt, at vurdering er og bliver vurdering, det er ikke et spørgsmål om skattesvarelse og meget an-

det. Vi vil i øvrigt gerne også ved denne behandling pege på, at man har mulighed for at regulere ansættelserne imellem hovedvurderingerne ved en pristalsregulering. Så langt frem er man nu kommet i teknisk henseende.

Vi vil da også gerne være med til at se på spørgsmålet om en eventuel konvertering på et senere tidspunkt til en kontantvurdering, men der er altså en række spørgsmål omkring kontantvurderingen, som vi ikke har fået afklaret endnu.

Jeg vil gerne pege på, at den usikkerhed, man taler om i forbindelse med vurderingen, principielt må være den samme i forbindelse med kontantvurderingen. Så en overgang til kontantvurdering løser ikke i sig selv noget spørgsmål i denne forbindelse.

Endelig gælder det, at gennemfører man 17. alm. vurdering, får man en relativ forskydning, der er til fordel for landbruget

Jeg skal på ny understrege, at retsforbundet må afvise det foreliggende forslag og vil stemme imod.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Efter at hr. Arne Bjerregaard nu har kæmpet det meste af et års tid for at bortforklare, at kristeligt folkeparti indirekte var årsagen til statsgrundskylden sidste år, kan det selvfølgelig være bekvemt for hr. Arne Bjerregaard at fremstille denne sag som en straffeekspedition mod landbruget. Derfor vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at dette forslag ikke er fremsat for at give visse eller enkelte ejendomsgrupper en bedre eller dårligere stilling ved den nye vurdering, men det er fremsat for at få et bedre samlet vurderingsgrundlag. Det forstod jeg egentlig at kristeligt folkeparti – i princippet i hvert fald – var enig i.

(Kort bemærkning).

Tang Sørensen (FP):

Det er hr. Arne Bjerregaards bemærkning vedrørende landbrugserhvervet, der kalder mig på talerstolen. Hr. Arne Bjerregaard postulerer, at en udsættelse af 17. alm. ejendomsvurdering vil være en straffeekspedition mod landbrugserhvervet. Nu tror jeg, at de fleste beregninger, der foreligger på nuværende tidspunkt, vil vise, at landbrugsejen-

[Tang Sørensen]

dommene i almindelighed i gennemsnit vil stige med en eller anden procentsats. De vil måske ikke stige så meget, som man regnede med for et år siden, men selv om landbrugs-ejendommene kun vil stige med f. eks. 5 pct., kan jeg ikke se, at en udsættelse af 17. alm. ejendomsvurdering vil være en straffeekspedition mod landbrugserhvervet. Tværtimod vil det være til gavn for landbrugserhvervet at udsætte 17. alm. ejendomsvurdering, for der er ikke meget, der tyder på, at landbrugs-ejendommene ved den 17. alm. ejendoms-vurdering vil falde i forhold til 16. alm. ejendoms-vurdering. Derfor er postulatet meget, meget helt, hr. Arne Bjerregaard.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg ved da udmærket, at hr. Ivar Hansen ikke ønsker at favorisere en bestemt befolkningsgruppe. Det ønsker vi sådan set heller ikke, men vi ønsker heller ikke at gennemføre en straffeekspedition mod en bestemt befolkningsgruppe, som man vil gøre ved at udsætte 17. alm. vurdering. Til hr. Tang Sørensen, som siger, landbrugsejendommene måske vil stige med 5 pct., vil jeg sige: ja men det er ikke det, der er interessant, om de stiger 5 eller 10 pct. Det interessante er: hvor meget stiger landbruget i forhold til den øvrige bebyggelse i området? Det har da indvirkning på den kommunale grundskyldsskat. Hvis det er sådan, at landbrugsejendommene stiger mindre end den øvrige grundbesiddelse i kommunen, og man vil udskrive det samme provenu, ja men så kommer landbruget da til at betale mindre. Det skulle da være logisk regning.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Der synes at være behov for Chr. Hansens regnebog. Hvis landbruget stiger med en vis procent og andre stiger med mere, er det da givet, at landbruget får en relativ fordel, uanset hvordan man stiller det regnestykke op. Derfor synes jeg, man fra borgerlig side skulle holde op med det dér.

(Kort bemærkning).

Tang Sørensen (FP):

Det er hr. Arne Bjerregaard, der siger, at man måske vil fastholde provenuet. Der foreligger også den mulighed, at man i kommunerne vil fastholde promillen f. eks. for den amtskommunale grundskyld, som jo er 15 i dag. Dér vil enhver stigning ved den 17. alm. ejendomsvurdering, uanset om den er på 1 pct. eller den er på 15 pct., betyde en merudgift for landbrugserhvervet. Jeg kender også så meget til det kommunale styre rundt omkring, at jeg tror, der er mange kommuner, der ikke vil se på provenuet, men vil se på promillen og fastholde promillen. Dér vil enhver stigning ved den 17. alm. ejendoms-vurdering også betyde merudgifter for dansk landbrug.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det har været almindeligt, hver eneste gang vi har fået en ny vurdering, at kommunerne har sat promillen ned. Sker det også denne gang, vil det være en absolut fordel for landbruget.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal ikke forlænge debatten. Jeg skal udtrykke forhåbningen om, at beslutningsfor-slaget stemmes ned.

Apparatet til at gennemføre den 17. alm. vurdering er langt fremme. Sikkerheden er god nok, og den er den samme, selv om vi skulle gå over til en kontantvurdering. En eventuel beslutning om kontantvurdering træder hverken i kraft før eller senere, såfremt man ville udskyde den 17. alm. vurdering.

Endelig skal jeg bemærke, at uanset hvad der måtte være sagt i de foregående indlæg, så er én ting i hvert fald sikker: landbrugets andel af de samlede grundskatter vil være mindre udskrevet på den 17. alm. vurdering, end den vil være udskrevet på den 16. alm. vurdering.

Glistrup (FP):

Ministeren er nu så teoretisk med den sidste betragtning. Jeg tror, det er meget få bondemænd rundt omkring i Danmark, der sidder og vurderer, om nu deres andel af den samlede ejendomsbeskatning er lidt større

[Glistrup]

eller lidt mindre. De vurderer nok snarere, om de skal betale nogle flere kroner eller de ikke skal betale nogle flere kroner.

Begynder man overhovedet at se det ud fra den synsvinkel, hvad det vil medføre provenumæssigt, er det helt oplagt, at for amtsgrundskyldens vedkommende kommer alle til at betale mere. For den kommunale grundskyld har hr. Arne Bjerregaard højest sandsynlig ret i, at man i nogle kommuner vil sætte promillen ned, for man har jo opdaget i kommunerne, når man skal lave budgetter i september, at der er et valg den 17. november. Derfor er det såmænd højest sandsynligt, at man under alle omstændigheder vil sætte nogle ejendomsskyldpromiller ned ude i nogle kommuner. Men det vil man nok gøre ganske uafhængigt af vurdering eller ikkevurdering, om vurderingen bliver udskudt, eller hvad der kommer til at ske.

Ministeren var unægtelig også særdeles teoretisk, da han sagde: ja men vi kan godt lave kontantvurdering, selv om vi gennemfører 17. alm. vurdering pr. 1. april 1981. Det er da rigtigt. Hvis man bor i et glasbur, kan man godt gøre det, men i den rent praktiske tilværelse ved vi jo alle sammen, hvordan det vil gå. Har man først sluppet de kræfter løs, der hedder 17. alm. vurdering, som jo vil betyde forhøjelser på gennemgående mellem 20 og 60 pct. af de nuværende vurderinger, er vi inde i en politisk situation, hvor der kommer et gevaldigt slagsmål om alle de forskellige relationer – amtsudskrivningen har jeg nævnt –: hvordan man skal sætte formueskattegrænser, hvordan man skal ansætte værdien af bolig i egen ejendom i de mange parcelhuse, der er på vej til tvangsauktioner, og andre parcelhuse. Derfor vil klimaet for at ændre det på saglig vis til en fornuftig kontantvurderingsregel være meget, meget dårligt. Så længe vi ikke har sluppet kræfterne løs ved at iværksætte 17. alm. vurdering, kan vi fredeligt og roligt herinde se at finde frem til en fornuftig lovmodel med hensyn til at finde en kontantvurdering. Så kan vurderingsmændene gå ud og vurdere efter det, der står i loven, og bliver ikke udsat for det, som ministeren lægger op til, nemlig at de går ud og vurderer, hvorefter man via EDB-maskinerne totalt forkaster deres resultater ved at køre dem ind med disse forskellige reduktionsprocenter, som ministeren har redegjort for over for skatte- og afgiftsudvalget, og derfor altså

kommer til helt andre vurderinger end dem, de mange vurderingsmænd ude over landet rent faktisk har været ude at foretage. Det er en særdeles utilfredsstillende ordning at tage faktorenes rækkefølge således, at man først laver vurdering og så eventuelt – meget eventuelt – får gennemført en kontantvurderingslov. Det rigtige er at udskyde vurderingen og nu gå i gang med den saglige forhandling om, hvordan vi nærmere skal udforme kontantvurderingsloven, og så vurdere på grundlag af det.

Egon Jensen (S):

Må jeg sige til hr. Glistrup – der var så forarget over, at man talte om landbruget, og sagde, det var af særlig interesse – at mine bemærkninger ikke var henvendt på hr. Glistrup, som jo altid har reelle hensigter i enhver sag, ligegyldigt hvor den kommer fra.

Må jeg dernæst sige, at man jo kunne stille det spørgsmål til hr. Ivar Hansen, hvilken hensigt der egentlig er med udskydelse af 17. alm. vurdering og indførelse af kontantvurdering, hvis ikke det har noget med landbruget at gøre. Jeg vil gerne have et svar derpå.

Ivar Hansen (V):

Det sidste spørgsmål, hr. Egon Jensen stiller, finder jeg det egentlig ikke nødvendigt at svare på, eftersom det er den problemkreds, vi nu har drøftet indtil flere gange i folketinget, nemlig en stigende og usikker prisudvikling på ejendomsmarkedet, hvor vi har kontantsalg, og hvor vi har salg efter normale prioriteringsprincipper, og det giver en usikkerhed, som vi ikke hidtil har haft.

Men det, der kaldte mig herop, var skatteministerens bemærkning om, at udskrivningen af grundskyld ville være mindre alt taget i betragtning for landbrug efter 17. alm. vurdering end efter 16. alm. vurdering. Det turde dog siges at være en sandhed med modifikation, eftersom amtsgrundskyldpromillen, hvis ikke der foretages lovindgreb eller vedtages lovforslag her i folketinget, i 1982 vil stige fra 15 til 20 promille af den nye vurdering, og det vil sige med 33 pct. Her ligger altså en skattebombe og venter, hvis der ikke bliver grebet ind fra regeringens side, og det har man i hvert fald endnu ikke givet politiske signaler om at man agtede at gøre.

Flygaard (DR):

Retsforbundet ville da hilse det med tilfredshed, hvis den amtskommunale grundskyld næste år kom op på de 20 promille. Jeg vil gerne spørge hr. Glistrup, om fremskridtspartiet ikke er klar over, at man får en højere amtskommunal indkomstskat, hvis man nedsætter provenuet af den amtskommunale grundskyld, men det er måske også det, fremskridtspartiet ønsker.

Formanden:

Således opfordret har hr. Glistrup en kort bemærkning.

Glistrup (FP):

Det har hr. Flygaard da helt ret i, vel at mærke hvis man tænker som hr. Flygaard og ganske og aldeles udelader muligheden for offentlige besparelser, men det er altså kun i hr. Flygaards verden, at det offentlige overhovedet ikke kan indlade sig på at spare; det er ikke i fremskridtsverdenen.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Uanset højden af offentlige udgifter og uanset, hvilke besparelser der gennemføres, vil det altid være således, at man kan få en relativt større nedsættelse af den amtskommunale indkomstskat, hvis man får en højere amtskommunal grundskyld.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det kan nu ikke nytte noget med alle disse »uanseter«, for man træffer sine afgørelser i virkelighedens verden under hensyntagen til samtlige forhold, der foreligger. Når man står i den situation, at man har fået nedsat den amtskommunale grundskyld, skal man til at vælge imellem, hvad man så skal gøre: skal man forhøje indkomstskatteudskrivningen, eller skal man i stedet for spare på udgifterne? Gør man det, er der en chance for, at man kan få udgiftsbesparelser. Det er det, vi trænger til her i landet.

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning. Det kan somme tider være svært at beregne, hvornår afstem-

ningerne kommer, men vi prøver jo at gøre vores bedste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 47 stemte for, 88 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning. (Øget medarbejderrepræsentation).

(Lovforslag nr. L 91. Fremsat 27/11 80. Første behandling 9/12 80. Betænkning 18/2 81).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 og § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-